

CONTACT Eigen ontmoetingsplek en gebedsruimte

Hindoestaans centrum komt maar niet van de grond

Een eigen ontmoetingsplek en gebedsruimte voor de Hindoestaanse gemeenschap in Zaanstad en omgeving. Al tientallen jaren probeert Balram Panday Ramsoekh dat voor voor elkaar te krijgen. Tevergeefs. „Nog even en alle oudere Surinamers zijn overleden.”

Frans van den Berg
frans.van.den.berg@mediahuis.nl

Zaandam ■ Ramsoekh is zelf 68 jaar en net gepensioneerd. Hij werkte lange tijd bij de ABN, tot die reorganiseringen. De gouden handdruk was te weinig om van rond te komen. Hij werd handhaver in Amsterdam, bij de parkeerdienst en tegenwoordig doet hij nog wel eens iets via een uitzendbureau.

Maar zijn kennissengroep wordt wel steeds kleiner. „Sinds corona heb ik al vijf vrienden verloren. Juist bij de oudere Surinamers is er behoefte aan contact, om vereenzaming te voorkomen en om op zondag naar de eredienst te gaan. Jonge Surinamers slapen dan liever uit”, is zijn ervaring.

Cultuur, geloof en taal

Net als veel andere Surinamers is hij een Hindoeestaan. Met dus een cultuur, geloof en taal die verbonden zijn met India. Nacomelingen van Brits-Indiërs die tussen 1873 en 1916 van India (Brits-Indië) naar

Suriname als contractarbeiders verhuisden. Rond 1975 vluchtten zij na de onafhankelijkheid van Suriname massaal naar Nederland.

Zo ook Ramsoekh. Maar 38 jaar geleden verhuisde hij van Amsterdam naar Westervatering, aan de westzijde van het station Zaandam. Volgens hem wonen ongeveer 2.200 Hindoestaanse burgers in Zaandam. Een deel wil regelmatig bij elkaar komen. Eerst deden ze dat bij elkaar thuis, later konden zij terecht in huurhuizen in onder meer Koog aan de Zaan en Zaan- dam, maar die waren nooit het hele jaar door beschikbaar.

Elf jaar geleden probeerde hij voet aan de grond te krijgen met een te bouwen tempel in de wijk Westervatering, maar door bezwaren van omwonenden kwam dat project er nooit. In 2016 leek het eindelijk te lukken. In de Tienling- straat in Zaandam werd een pand gekocht en begon het opknappen, zo meldde ook deze krant. Naar nu blijkt is daar nooit het gewenste Hindoeestaan centrum van de grond gekomen. „Het was een bedrijfspand en het bestemmingsplan moest worden aangepast. De

Het hindoeïsme kent vele vele goden en godinnen.

gemeente Zaanstad gaf daarvoor geen toestemming. Er zat niets anders op dan het pand weer te verkopen.”

Wanhoop

Inmiddels is hij de wanhoop nabij.

„In al die jaren heb ik zoveel gesprekken met wethouders en burgemeesters gevoerd, maar niemand helpt ons. Het grote probleem is dat we door de privatisering van de huurhuizen, ook niet meer ergens een zaal kunnen huren. Althans

niet een eigen zaal die we het hele jaar kunnen gebruiken. Bij onze erediensten hebben we ook veel beelden en die haal je niet iedere keer weg.”

Zaaltje

Zijn stichting Shri Sanatan Dharm Maha Saba Zaanstad dacht eerst nog aan een echt Hindoeestaan centrum met iedere dag ruimte voor activiteiten voor jong en oud, van taal tot dans en religie. Vijf jaar later wordt nog slechts gezocht naar een zaaltje van pakweg acht bij tien meter waar wekelijks een man of 25 bij elkaar komt voor de viering.

Uitnodiging

„Laat de gemeente zo'n ruimte opnemen in de plannen voor de Peperstraat en de Burcht”, nodigt hij de gemeente en de ontwikkelaars uit. „In de omgeving van de Peperstraat wonen namelijk veel Hindoestanen. Vroeger hadden we daar ook een ruimte in gebruik, maar de eigenaar maakte daar later een crèche van. Maar het mag ook elders zijn. Er zijn zoveel bouwplannen in Zaanstad. Laten ze daarin ruimten voor groepen zoals onze stichting opnemen. Wel huur, want kopen lukt niet meer. Op mijn leeftijd krijg je geen hypotheek meer.”

Ramsoekh blaast op een schelp zoals ook bij aanvang en na afloop van de diensten wordt gedaan.

„Bij onze erediensten hebben we ook veel beelden en die haal je niet iedere keer weg.”

“
Nog even en
alle oudere
Surinamers zijn
overleden

“
Vroeger hadden
we bij de
Peperstraat een
ruimte in
gebruik, maar
de eigenaar
maakte daar
later een crèche
van